

Hoe het begon.... en eindigde

Nog geen drie maanden nadat pater Chrisostomus van Dijk met zijn drie gezellen Bolivia vaarwel had gezegd (15 januari 1931) was pater Thomas van der Vloodt al in La Paz aangekomen (Pasen, 5 april). Ze hadden elkaar in Curaçao ontmoet (14 maart) en vandaar was broeder Frits met hem meegegaan. Bijna het gehele jaar 1931 verbleef hij in La Paz en werkte met heel veel verdiensten op het seminarie aldaar. In het boekje *"Een voortrekker in de Andes"* (uitgave: Venlo, 1934) is meer te lezen hieromtrent.

Twee dagen vóór Kerstmis vertrok hij met pater Cristobal (Redemptorist) naar de Yungas. Eerst met de tram, toen met een busje, te voet tot een herberg, waar de muilezels (gelukkig) klaar stonden, naar Yanacachi. De volgende dag, na de H. Mis, ging pater Thomas verder naar Suiqui, terwijl pater Cristobal bleef om de Nachtmis te doen, vervolgens in La Villa Aspiazu (twee uur verder lopen) de Dageraadsmis, om daarna ook in Suiqui aan te komen. Pater Thomas schrijft over hem: "Die flinke missionaris had geheel de tocht van zes uren te voet, des nachts door de bergen gemaakt." Pater Thomas las de drie Missen van Kerstmis in Suiqui.

Daar hebben ze een paar dagen kunnen rusten, maar op 30 december gaat pater Thomas, door een indiaan vergezeld, naar Chulumani (7 uur lopen), waar hij 's avonds aankwam. De volgende dag, in de middag naar Irupana (5 uur lopen), waar hij met klokgelui werd ingehaald.

De pastorie: *"Drie vertrekken in elkaars verlengde gelegen. Er zijn geen vensters in. Licht en lucht moeten door de deuren binnendringen. Geen portaal of iets dergelijks; men valt met de deur in huis. Ik heb hier gevonden: een tiental stoelen, een bed en een zestigtal prachtige katechismusplaten"* (aldus pater Thomas).

En de kerk? *"Ik ben begonnen met dagenlang de koster - een beste kerel - aan het werk te zetten, om in de chaos van de kerk, sacristie en doopkapel enige orde te brengen. Er begint enige vorm in te komen. Ik ben verder begonnen met preken, katechismus geven, H. Mis en Lof doen. Iedere avond rozenkrans (gewoonte van het bisdom), verder doopsels toedienen, zieken bezoeken, enz."* (aldus pater Thomas). In het doopboek van Irupana, staat het eerste doopsel te boek op 1 januari 1932.

Hij blijft tot 9 februari in Irupana om de komst van pater Lambertus Gielen en broeder Jan Swinkels voor te bereiden, die op 12 februari in La Paz aankwamen. Pater Gielen werd op 12 maart officieel als pastoor in Irupana door pater Thomas geïnstalleerd, die op zijn beurt op 19 maart in Chirca geïnstalleerd werd. Er is afgesproken om maandelijks bij elkaar te komen en een keer per jaar een retraite te houden.

Zo gaan de jaren voorbij en langzaam komen ook op materieel gebied verbeteringen. Pater Lambertus laat zo gauw mogelijk een tweede verdieping op het huis bouwen met stromend water. Pater Santiago Schreurs een kantoor in de voortuin en vervolgens een douche en een doorgang van de gang naar de sacristie (erg vernuftig). Pater Juan Vrijzen speelt het klaar om een parochiezaal te bouwen, plus aan de andere kant van het huis een bibliotheek met studiezaal, plus een slaapgelegenheid voor katechisten (douche, w.c., 5 bedden van 2 verdiepingen). Met een eigen jeep erbij een geweldige verbetering.

Ook op ander gebied was er vooruitgang. Er kwamen zusters: eerst van Canada, daarna uit Colombia die de zorg voor het ziekenhuis in Irupana op zich namen (1965-1985). Eveneens de Spaanse missiezusters uit La Paz, voor een tiental jaren (1985-1995) voor de parochie Irupana en omgeving.

Het werk voor, met en door de katechisten vanaf 1966 groeide en kwam tot bloei. De RADIO, eerst vanaf het "kerkhof van Lavi" nog erg primitief, toen vanuit Chulumani, vanaf 16

juli 1978, had veel succes over de gehele parochie, en vroeg van de pater en de zusters een regelmatige bijdrage. Wij hadden zelfs een eigen kantoor om berichten vanuit Irupana naar Chulumani (Radio Yungas) door te geven.

De parochiekerk te Irupana

Er is hard gewerkt, zowel door de broeders als door de paters, ieder op de manier die hem het beste lag. De laatste jaren waren in Irupana werkzaam broeder Bernardus Jan Thoene o.s.a. (1982-1992) en pater Jacob Postma o.s.a., ook Jaime genoemd (1984-1994).

Iemand vertelde dat de beste preek die wij konden houden, was wel een goede manier van samen zijn en samen werken, zowel in de kerk, in huis als waar ook.

Bij gebrek aan broeders en priesters hebben wij tenslotte Irupana, Yanacachi met de mijn Chojlla en vervolgens Chulumani (1995) met alle bijdorpen en het gehele *Adentro* (de binnenlanden) aan het bisdom moeten teruggeven.

Aan alles komt een einde. Op Pasen 1994 werd de nieuwe pastoor, Carlos Salces, een priester van het bisdom, door de vorige officieel geïnstalleerd. De Augustijnse aanwezigheid, die begonnen was op Nieuwjaar 1932 is hiermee na 62 jaar geëindigd. Het is, zoals geschreven staat: "De een ontgint, de ander zaait, een derde maait en een vierde mag oogsten." Wij zijn blij dat wij in Bolivia iets hebben mogen bijdragen aan de prediking van het H. Evangelie.